

Fővárosi Ítéltábla

9.Bf.91/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. évi május hó 27. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. évi január hó 30. napján kihirdetett 23.B.68/2013/24. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bűnjelek a Budapest Környéki Törvényszéken Bny.51/2013. szám alatt vannak nyilvántartva, s a 3 db DNS minta tételszáma 9.

A nyilvános ülésen felmerült 8 220 (nyolcezer-kettőszázhusz) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a büntetés súlyosítása végett, mivel azt eltúlzottan enyhének tartotta. Álláspontja szerint a szabadságvesztés mértéke nincs összhangban a büntetés kiszabási elvekkel, és a középértéktől való jelentős mértékű eltérésre az értékelési körbe vont enyhítő körülmények nem adnak elegendő alapot.

A vádlott és a védője tudomásul vették az elsőfokú bíróság döntését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az ügyészi perorvoslatot fenntartva a törvényszék ítéletének megváltoztatását, a szabadságvesztés tartamának súlyosítását, így a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztéséről szóló rendelkezés mellőzését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését indítványozott.

Az ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás rögzítéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, melynek során szem előtt tartotta a Be. 118. §-ának (2) bekezdését, miszerint a terhelt beismerése esetén meg kell szerezni az egyéb bizonyítékokat is, ha a törvény eltérően nem

rendelkezik. A feltárt bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, értékelő tevékenységéről a szükséges mértékben számot adott.

A tényállás - amelyet nem vitatott senki - megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék a történeti tényállás alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, és törvényes az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is, figyelemmel a Btk. 10. §-ának (5) bekezdésére.

Az ítéletábra egyetért azzal is, hogy a bűncselekmény elbírálásakor hatályos 2012. évi C. törvényt alkalmazta az elsőfokú bíróság, mivel a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés miatt a vádlottra e büntető anyagi jogi törvény a kedvezőbb, utalva e körben a Kúria 4/2013. (10.14.) BK. véleményére, illetve a Btk. 2. §-ára.

A törvényszék jórészt helyesen tárta fel a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amit csupán annyiban kell helyesbíteni, hogy nincs enyhítő hatása az eredmény elhárítása érdekében tett vádlotti magatartásnak, hiszen ez a bűncselekmény enyhébb jogi minősítése kapcsán már értékelésre került.

Az ítéletábra a másodfokú eljárásban új erkölcsi bizonyítványt szerzett be, amely az elsőfokú ítéletben írt korábbi büntetést már nem tartalmazza, ezért a Btk. 97. §-ának (2) bekezdése értelmében a vádlott büntetlennek tekintendő, így a büntetett előélet mellőzendő a súlyosító körülmények sorából.

A sértetti közrehatásra, nem utolsó sorban a sértett megbocsátására, és a vádlott büntetlen előéletére figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott 2 év börtönbüntetés, melynek végrehajtási fokozata a Btk. 37. §-a (2) bekezdésének a/ pontján alapul, igazodik a vádlott társadalomra veszélyességének fokához, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyához, a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez, amelyek lehetővé tették a büntetés kiszabásakor irányadó középértéktől való lényeges eltérést, ahogyan tette ezt az elsőfokú bíróság, amellyel az ítéletábra egyetért.

Az elkövető eddigi személyi körülményeit értékelve helyes a szabadságvesztés végrehajtásának maximális tartamú próbaidőre történő felfüggesztése.

Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy hatékonyabban szolgálja az általános, de különösen az egyéni megelőzés célját az, ha a vádlottnak hosszú időn át tartani kell a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának az elrendelésétől, akkor, ha nem tanúsít jogkövető magatartást.

A leírtakból értelemszerűen következik, hogy az ítéletábra az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését nem tartotta megalapozottnak.

Figyelemmel arra, hogy az iratok között megtalálható volt a bevételezett bűnjelek nyilvántartásának bírósági száma, ezért azt a másodfokú bíróság feltüntette, ahogy a DNS minták tételszámát is, mert ezt a törvényszék elmulasztotta.

Törvényes a bűncselekmény eszközének az elkobzása, amelynek helyes törvényhelye a Btk. 72. §-a (1) bekezdésének a/ pontja.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írt korrekció mellett a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költséget - a költségmentesség folytán - figyelemmel a Be. 74. §-a (3) bekezdésének c/ pontjára az állam viseli.

Debrecen, 2014. évi május hó 27. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Budapest Környéki Törvényszék 23.B.68/2013/24. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2014. évi május hó 27. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.